

[Kai Moltke.]

skaffelse af løsøre skal have lejernes samtykke, og at forhøjelsen af lejen på grund af anskaffelse af et isskab eller en gasovn aldrig i omfang og varighed må overstige værtens dokumenterede udgifter til indkøb og installation. Jeg tror, alle vi 5 partier i fællesskab kan gå ud og spørge lejerne, om der er noget så anstødeligt i disse ændringsforslag, at man af hensyn til lejerne her i København skal modsætte sig en saglig behandling af sådanne sager. Jeg tror med andre ord, man skal tage det under overvejelse.

Tilbage i mine ændringsforslag er endvidere en endnu mere vandtæt beskyttelse af lejerne i klublejligheder og indførelse af huslejebeskyttelse også for enkeltværelseslejere, når disse bor til leje i en større lejlighed. Jeg kender udmærket argumentationen for, at man har fritaget enkeltværelser for kontrol. Man har gjort det med den begrundelse, at ellers ville udbuddet af værelser forsvinde. Lejerforeningerne har imidlertid foretaget en række detaljerede undersøgelser og er kommet til det modsatte resultat. Lejer man kun et enkelt værelse ud, griber ingen ind, og man indkasserer mange gange dobbelt så meget for dette ene værelse, som hvis man udlejer to værelser. Jeg tror, at man i det mindste skulle have snakket med lejerforeningerne for at se, om denne argumentation holder stik eller ikke. Det er nemt nok at sige, at man afviser socialistisk folkepartis forslag. Vi kender jo historien om, at intet, der kommer fra vort parti, blot kan indgå i saglige overvejelser. Vi er imidlertid hårdhodede. Vi kommer nok over det, ligesom vi kom over kampagnen forud for valgene. Husk hellere på én ting: hver eneste gang man afviser sådanne krav i almindelige menneskers interesse, rammer man ikke mig eller mit parti. Man rammer titusinder af ærlige lejere, der havde brug for en bedre beskyttelse end den, som i øjeblikket ydes dem af de fire samvirkende partier.

Til begrundelse for mit sidste ændringsforslag: det hænger igen sammen med den omsorg, man nærer for de enlige, rige damer og de enlige embedsmænd og oberster, som sidder i de helt store lejligheder og optager uforholdsmæssigt stor plads, så børnerige familier ikke kan få lov til at

rykke ind i disse. Ved første behandling bebudede det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen ellers, at han ville gøre noget for at skaffe børn ind i de store ledige lejligheder. Han kender til en vis grad psykologien blandt grundejerne og vinkede med en præmie, en ekstra husleje-forhøjelse for hvert eneste barn, der fik lov til at rykke ind i en af disse store lejligheder.

Da fik vi i og for sig den sidste blomst, der manglede i buketten. Kopskatten for hvert barn, en ekstra husleje-forhøjelse for, at de kan få adgang til større lejligheder. Ganske vist interesserer mit parti sig for placering af børnerige familier, men vi er ikke villige til at anerkende, at det, at anstændige familier har flere børn, er en i den offentlige mening så krænkende handling, at de skal betale ekstra skat for at få deres børn anbragt. På dette punkt har jeg derfor ønsket at stille forslag om en klar paragraf om en bedre, mere logisk, mere konsekvent boliganvisning. Jeg er ikke bange for at hente visdom fra andre partier og dissers eksperter, og i dette spørgsmål gælder det bl. a. nogle vise betragtninger anført af et andet medlem af den socialdemokratiske gruppe, det ærede medlem hr. Erling Olsen, for et års tid siden i et af byens middagsblade — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„Ulempen ved boligrateringen er fremfor alt, at det er forkerkede mennesker, der får de billige lejligheder. Det er dem, der kender en husvært. Husværter er dels velstående mennesker, dels bestyrelsesmedlemmer i de sociale bolig-selskaber. De indstiller normalt venner og bekendte eller deres børn, og det er ofte folk, der udmærket godt kunne betale lejen i nybyggeriet.“

Nu synes jeg, det ærede medlem hr. Erling Olsen har malet lidt for sort og stillet det lidt for generelt op, men noget er der vel om snakken, at det ikke altid er de helt rigtige folk, som anvises en bolig ved lejer-skifte i de forskellige byggerier. Det var derfor, jeg kiggede på disse ting. Nu har jeg været lidt bange for at vove mig ind på strafferettens område, men jeg har dog ikke undladt at se, at der i de 3-4 paragraffer, der handler om overtrædelse af boliganvisningsreglerne, står opført så horrible straffe for grundejere og husværter i til-